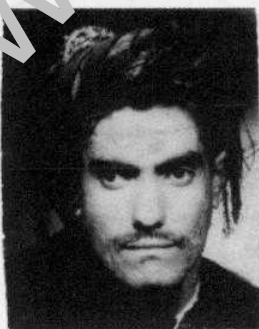




شعر

عارف بهرہنگ
[عارف محمد]





انتشارات کردستان

سنه، پاساژی عیززه تی، ته له فوون: ۰۰۹۸ - ۸۷ - ۳۳۱۶۵۳۸۲

شنه‌ی دارمازوار

سه‌رجه‌م شیعره‌کانی عارف به‌رپه‌نگ

ئێوه‌کردن و له‌سه‌رنووسین:

که‌مال به‌رپه‌نگ

پیاوونه‌:

په‌رپه‌نگ

که‌رته‌ی چاپ (نوب، چاپ):

یه‌که‌م (اول) ۱۳۹۴

ژماره‌ی چاپ‌کراو (تیراژ):

۱۰۰۰ جلد

ژماره‌ی لایه‌ره و قه‌واره (تعداد صفحه و قطع)

۱۸۶ لایه‌ره (صفحه‌ی رقعی)

بلا‌وکه‌ره‌وه (ناشر):

بلا‌وکرده‌وه‌ی کوردستان

شابک:

۹۷۸-۹۶۴-۹۸۰-۲۶۱-۹

قیمت: ۶۰۰۰ تومان

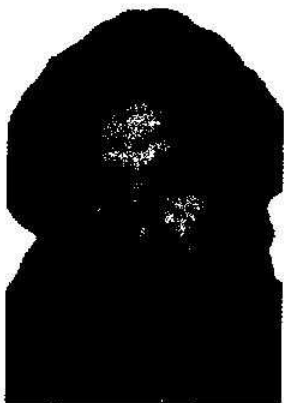
ناوهرپۆك

- ۱۱ ئىشەك
- ۱۹ ئىك مانگ
- ۲۰ ياران
- ۲۲ ئەي ئىفس
- ۲۴ سەمپاشى
- ۲۹ ياران وريا بن
- ۳۱ بەھار
- ۳۳ ئەي چاۋ! بېزە...
- ۳۶ رېبوار
- ۳۸ [بەيمان ئىنسانى]
- ۴۰ دار قەسوان
- ۴۳ كەل
- ۴۴ بۇ دۆست لە كوردستان
- ۴۷ شاھۇ شاخىكى خۆشە
- ۵۱ مېلوورە
- ۵۵ خويندىن
- ۵۶ دارى مىراجى
- ۵۹ كۆنە سەيرانگا

- 73 وه‌ته‌ن
- 76 ناموژگاری
- 78 کوردستان
- 79 گه‌نجی خوئین‌رژاو، قسه‌ بو دایکی نه‌کا
- 72 دنیا داوه‌ سه‌به‌بی بو ساز که‌ن
- 75 ره‌ته‌ن
- 77 به‌هار
- 78 یاسی جوانه‌
- 80 سه‌دار نه‌ی زه‌نی
- 83 فیتنه‌یی کره‌
- 85 نه‌سحاب مه‌ریوان
- 88 [قه‌قه‌سی نه‌سیران شه‌]
- 90 به‌هار و زستان
- 91 هه‌ر من
- 93 [دنیا هه‌لکه‌را به‌ پیچه‌وانه‌]
- 94 زستان
- 96 بو دۆسێک که‌ کورێ له‌ شه‌ری ئێران و عێراقدا کوژراو
- 98 دوو قوتابی له‌ شه‌ری ئێران و عێراق
- 104 [له‌ شوینی ده‌ستگیر]
- 105 "له‌ گه‌ل نه‌زان"
- 106 ئاسن و سیمان به‌ حه‌واله‌
- 110 [ته‌ماشای شار مه‌ریوان]
- 114 [رۆژی چووومه‌ لای سروه‌ بای شه‌مال]
- 119 [وا قوتابخانه‌ دانرا]

- ۱۲۱ [كاكەي شمشال ژەن]
- ۱۲۳ [رېنگەي شادىم]
- ۱۲۴ ھەتاو خۇشبەختى
- ۱۲۶ [نومېدىم لوتقى تۆيە]
- ۱۲۷ گۈلى فەوتاو
- ۱۳۰ [رۆژەكەي ئەزەل]
- ۱۳۲ [ئۆرى دىدارت؛ سۆي دا لە جەرگم]
- ۱۳۴ مۇنارى
- ۱۳۵ سەيالى دىل
- ۱۳۶ جوانى، رەو، ئۆرى ئەروا
- ۱۳۷ گۈلى لە دەسجەن
- ۱۳۹ [پەشىمانى]
- ۱۴۱ [گەردشى ولات]
- ۱۴۲ [زىستان رقى جۇشاوھ]
- ۱۴۳ [كەشتىم ئەروا بىن كەشتىوان]
- ۱۴۴ [فەلاح]
- ۱۴۵ [ئەي منالە پرووتەلەكان]
- ۱۴۷ [جىيىي ھاوپاز]
- ۱۵۰ [سەدەمەي رۆژگار]
- ۱۵۰ بۆ مەرگى مامۇستا ھەزار
- ۱۵۳ [شەرتى رۆژى ئەلەست]
- ۱۵۵ [ئەي دىل موزدە بىت]
- ۱۵۷ [حەسابى خۆم]
- ۱۵۸ [دەلىل ئامان]

- ۱۶۰ [ديارى بېنەوا]
- ۱۶۳ [ھۆردووى جەجائ]
- ۱۶۴ [چون ھەوارنشىن وای لە ھەوارا]
- ۱۶۶ [پۆزى ئاسايش ئىل گۆلى بەھار]
- ۱۶۹ [۱]
- ۱۷۰ [۲]
- ۱۷۱ [۳]
- ۱۷۲ [۴]
- ۱۷۲ [۵]
- ۱۷۳ [۶]
- ۱۷۳ [۷]
- ۱۷۴ [ئەوھل بە ناوى فەردى تەمەت]
- ۱۷۹ [ئەي وەتەن]
- ۱۷۹ [سۆزى غەرىبى]
- ۱۸۰ [ئەي زوان]
- ۱۸۱ چەند كۆپلەيەك



پیشه کی

به ناوی خوا

خوین، ی به ریز؛ ئەم شیعراڤه‌ی به‌رده‌ست؛
 به‌رهم نووسینی باوکم واتە "عارف به‌رەنگ"
 که له دای خۆی به‌ یادگار به‌ جینی هیشتون.

شاعیر عارف محمد، محمدامین "مه‌شهور به‌ "عارف کا حه‌مه"
 له‌ ده‌ور و به‌ری ساڵی ١٨٠٨ هه‌تاوی له‌ ئاواپی "نێ" سه‌ر به‌ شاری
 "مه‌ریوان" هاوتۆته‌ دونیا. شای سه‌ره‌تایی ئەو سه‌رده‌مه‌ خویندووپیته‌؛
 له‌ ده‌ورانی لاویدا چه‌ندی نکر ویشی جۆراوجۆر وه‌ك فه‌لایی و
 به‌نایی و مامۆستای مه‌کته‌ب و... ئەم ته‌پیشه‌ و ژیاڤی خۆی پێ دابین
 ئەکات. عومری له‌ سی ساڵ که‌ تیپه‌ر ئەبێت، له‌ ساڵی ١٣٥٥ هه‌تاویدا
 له‌ ئیداره‌ی سه‌بێ ته‌سناد و ئەملاکی مه‌ریوان -ئه‌مه‌ زریست و تا
 ئەنجام و ئاکامی ته‌مه‌نی، ماوه‌ی ٢٦ ساڵ له‌ وه‌ڵایه‌ره‌ درام ئەکات.
 باوکم له‌ ته‌مه‌نی ٦٤ ساڵیدا له‌ ١٣٨٢ هه‌تاوی^٢ به‌ هۆی نه‌خۆشی دڵه‌وه
 فه‌وتی کرد و مائناوایی له‌ دونیای بێ پۆ کرد:

١. شاعیر کوری محمد کوری محمد امین کوری عزیز کوری زۆرابه‌ که‌ به‌ هۆزی عزیز
 زۆراب مه‌شهوره‌، که‌ به‌ پێی گێڕاندنه‌وه‌ی باپیرانمان له‌ کوردستانی ئه‌ودیه‌و له‌ ده‌ور
 ره‌شان و بووزانه‌وه‌ هاوون به‌م دیوا.

٢. ١٣٨٢/٠٨/٢٢ به‌ رانه‌به‌ر ٢١ ره‌مه‌زانی ١٤٢٤.

وینه‌ی پیره‌دار به کیوسانه‌وه ئەشینیم به دەم بای تۆفانه‌وه
ئاخۆم کام بابیت، بیخه‌به‌ربم من کوتوپر لیمدا هه‌لکێهه‌م له‌ بن

له‌ دوا‌ی فه‌وتی مه‌رحوومی باوکم، ده‌ست‌نووسه‌کانی له‌ لای من
مانه‌وه به‌و هیوایه‌ که‌ بتوانم بیان‌نووسمه‌وه. ئیمه‌یش وه‌ك به‌مه‌اله‌ی
شاعیر چه‌زمان ئە‌کرد شیعره‌کان نه‌فه‌وتین و هه‌لێك بپه‌خسێ بتوانین
له‌ پێیان بده‌ین؛ سه‌ره‌نجام له‌ دوا‌ی تیپه‌ریوونی ۱۲ ساڵ به‌سه‌ر
وه‌فاتی باوکمه‌! م‌ک‌ور بۆ خوا، ئیستا بۆمان لوا و درا به‌ر چاپ.

پێم خۆته‌ بیرده‌ چهن خالێك باس بکه‌م:

- هه‌روا که‌ له‌ شیندووه‌، شیعره‌کانا بۆتان ده‌رئه‌که‌وێت؛ شاعیر
زۆربه‌ی ئە‌م شیعرانه‌ی بۆ خۆی و ته‌به‌، هه‌ر به‌م بۆنه‌وه‌ شیعره‌کان
گوزارشت له‌ هه‌ست و دنیا‌ی ده‌رونی شاعیر ئە‌که‌ن و شیعره‌کانی به‌
زۆری به‌رده‌نگیان خودی شاعیره‌، بویه‌ زانی، تر ئە‌چی ئە‌م تایبه‌تمه‌ندییه‌
هۆکاری ئە‌وه‌ بێت که‌ شاعیر نازناویکی بۆ خۆی نه‌بێت به‌راردووه‌.

سه‌دا‌ی زړه‌ی زه‌نگ، قافله‌ی سه‌فه‌ر

هه‌ر پوژۆی چهن جار، پێم ئە‌وه‌ به‌ر

ئه‌لێ پێم هه‌له‌سه‌، له‌ خه‌وی غه‌فله‌ت

له‌ به‌رته‌ سه‌فه‌ر، رێگه‌ی پڕ هه‌له‌ت

- باوکم قسه‌ نه‌سیم‌ی و له‌ سه‌رخۆ بوو؛ هه‌میشه‌ مه‌جلیسی ئە‌پازانده‌وه
به‌ قسه‌ی خۆش و به‌یناوبه‌ینیش به‌ شمشال لێدان دڵ و گیانی زاخاو
ئه‌داین. له‌ ئە‌خلاق و ساده‌یی و ته‌وا‌زوع و قه‌ناعه‌ت و نوکته‌زانی

و قسه خووشی باوکم زۆر شتم بینوه و بیستووه. جا ئەلێن گەوره‌ترین پالەوانی هەر مندالێک باوکیه‌تی؛ هەر کام له ئیمه ئەگەر به خۆمانا بچینه‌وه، ئەم راستیه‌ی ئەسه‌لمینین. جا ئەگەر دوا‌ی گەوره‌بوون و به جی هیشتنی دونای شیرینی مندالی و مالتاوی له په‌پوله‌کان؛ ئەو گەوره‌یه‌ی له راستیدا خۆی بنوینیت. ئەوا ئەو باوکه به هه‌میشه‌پالەوانی ئەمینته‌وه. خوشحالم به‌وه‌ی که باوکم بۆ هه‌میشه به پالەوانی مایه‌وه.

و - نموونه دوو به‌سه‌رهات ئەگیرمه‌وه:

به‌که‌م:

زه‌وینیه‌مان گه‌ڕه‌بوو به نيسك و دابووی به‌بژار. ویستمان بژاری که‌ین، باوکم نه‌گه‌ڕی و کردین؛ ماوه‌یه‌ک پیش چوونمان، زه‌وی و نيسك و بژاری نيسك داین و شه‌ویک پیتی‌وتین: "پۆله ئیوه به‌یانی بچن بۆ بژار؛ جا منیش نیوه‌ی دوا‌ی ده‌وام یه‌م بۆ لاتان." ئیمه‌یش خوشک و برا به‌یانی زوو سوار ماشینی‌مان ب‌ه‌روین و له‌سه‌ر زه‌وی دابه‌زین. بازیک خولمان خوارد به‌ناو زه‌وی و مه‌زارد؛ زه‌وی دوو جو‌ر گیای تیا بوو؛ له‌بازئ شوینا ئەم له‌و زۆتر، له‌بازیک شه‌نترا ئەو له‌م زۆتر بوو. شوین وایشی بوو نیا و نیو و نسا بوو. ئیمه‌ی ب‌ه‌ی بکه‌ین چی نه‌که‌ین، دل خۆمان ساقو کردۆ و ئاده‌ی به‌قوربان، ئێم چئ ئەکه‌ین! با جینی خۆمان باش دیاری که‌ین. خۆ خۆمانین جا بژارمان کرد؛ مه‌آزی زل زلمان نابوو؛ کلۆمان له‌سه‌ر نابوو؛ که‌ورد ئەبووینۆ، چله‌نيسك جوان هابووی به‌چاوۆ و به‌ده‌م سریوه‌وه ئەش‌نیا و ئیتر ئەحه‌ساینه‌وه! باوکم ده‌مه‌و نیوه‌رۆ په‌یا بوو. ئیمه‌یش به‌بینینی له‌دووره‌وه، دوو ئەونده‌یتر گرمان گرت. هاته‌لامان و ماندوو نه‌بوونیه‌باشی کردین:

- "رۆلە ئەو چى ئەكەن؟"

- "دەى بزار ئەكەن"

- "بزارى چى؟"

- "نيسك!"

ئەوئيش بە پىنكەئىنەو بەو پەرى هېمنى و لە سەرخۆيىيەو وتى:

- "رۆلە خۆ ھەرچى نيسكە ھەلتان كىشاو!"

- "ئەى، ئەمە نيسك ئىيە؟" مەبەستمان ئەو بوو كە بە پىئو

مابوو.

- "نە ئەر پۆنگەيە!"

خولاسەى كەلە ئىمەى نىچە شارى، دابوومان لە لايەك لە زەويەكە

و دىتە خۆش ئەھات بە دەىر؛ باجە نىسكمان ھەلە كىشا پىر باوەشى!

بەپراستى ئىستەيش كە ئەيگەپەو و بىرى ئەكەمەو؛ پىنى كەيف

خۆش ئەبم. پىم وابى ئەو دەرزد لە پەفتار و ھەلسوكەوتى باوكمان

گرت بە فروشتى ھەزار ئەوندە نيسك، خەلىج كەردنى پارەكەى لە

رېنگاى تەربىيەتدا بە ھىچ نەئەبوو لە بەرانبەر ئەو كەردارە شىرىنە كە

بەرانبەر ئەو ھەلە و خەتاي ئىمە نواندى! ئىمە بى ئەو خۆياكى نيسكە

نەمردىن و بەلام بەو دەرسە دەماودەم، ھەر پاراو ئەيىن؛ تىر نەيىن.

- دووھەم:

باوكم باوەكوو چووبووە دايەرە بەلام ھەر دوخت خۆى نەگۆرى،

كەوا و پانتۆل لەبەر و رەشتى لە سەر؛ سادە و لە سەرخۆ. جارنىك كە

لە دايەرەى سەبتا بوو؛ بە بۆنەى بازىنىك كار و بارى ئىدارى، جار بە

جارنىك، خەلكى سەفيان ئەبەست و لەبەر دەركى ئىدارەدا رېچكەيان

ئه‌به‌ست. رۆژنیک له‌و رۆژانه که خه‌لکی له‌ سه‌ره‌دا وێسان، باوکم به‌ بۆنه‌ی کارنیکه‌وه له‌ ئیداره‌یه‌ته‌ ده‌ره‌وه‌ و دواتر که ئه‌گه‌ر یته‌وه‌ ب‌رواته‌ ژوره‌وه‌؛ خه‌لکی لینی تووره‌ ئه‌بن و لینی یه‌نه‌ ده‌نگ:

"خالۆ بۆ کوێ؟!... بێ دواوۆ!... ئه‌م خه‌لکه‌ نایینی وان له‌ سه‌فا؟.."
ئه‌ویش بێ ئه‌وه‌ی خۆی لیل کات؛ یه‌ته‌ سه‌ر سه‌ف و ئه‌و یسیت تا سه‌ره‌ی یه‌ت و ئه‌چیته‌ ژوره‌وه‌! جا دواایی؛ له‌ هاوسه‌فه‌کانی چوو بوونه‌ لای له‌ رووری بایه‌گانی و ئه‌مجاره‌ زانیبوویان چ باسه‌!

له‌ باباته‌نه‌ و زۆر شتی تریش هه‌ن که پێم خۆش بوو باسیان بکه‌م. به‌ سه‌یره‌دا ئه‌ک یادنیک هه‌زم کرد به‌م دوو سه‌رگوزه‌شته‌ ئیشه‌ره‌ بکه‌م؛ ته‌نانه‌ت شته‌ری ئاسن و سیمان به‌ هه‌واله‌ "هه‌ر سه‌رگوزه‌شتی خودی شاعیره‌ که چه‌ڕه‌ته‌ ده‌یه‌ره‌یه‌کتر و ده‌ستیان به‌ روویۆ ناوه‌.

هه‌روا که شاعیر له‌ چه‌نده‌ی شته‌ردا ئاماژه‌ی پێکاردوه‌؛ به‌ ده‌وام خۆفی سه‌فه‌ری ئاخیری بووه‌ به‌ ئه‌ک که دوو وشه‌ی "رینگه‌" و "سه‌فه‌ر" به‌ زۆری له‌م شته‌رانا ئه‌یبنن؛ به‌ بۆ گۆزه‌ر له‌م رینگه‌یه‌ هه‌ولی بووه‌ که به‌شکم خوا بۆی کات و چه‌ڕیه‌ک یته‌ بێ پێشاندهری:

چرا لازمه‌، بۆ رۆشنایی به‌له‌د زه‌ره‌ره‌، و ئاشنایی
وه‌ ئاواتی بووه‌ که ده‌ستگیرنیک په‌یا بکا:

خوا تووش پیاوی بم؛ پیاونکی زۆر ژیر
خۆم خه‌مه‌ خاک پای، ئه‌و یت به‌ ده‌ستگیر

نه‌جاتم بدا؛ له‌ رینگه‌ی غه‌له‌ت
له‌مه‌ خراپتر، نه‌چم بۆ هه‌له‌ت

ئه‌و ئاواته‌ی یه‌ته‌دی و ده‌بیته‌موریدی چه‌زرتی شیخ عوسمان
سپراچه‌ددینی دووه‌م (قدس سره) پیری ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی.

ئه‌ها ره‌حمی خوا چ جوان دیاره ئه‌لتی برووسکه‌ی شه‌وی به‌هاره

.....

راپه‌ره له‌خه‌و هه‌لسه‌فرسه‌ته برۆکه‌وه‌شوین ئه‌و شوعله‌و نووره

هه‌ر ئه‌وه‌یه‌که‌ شاعیر له‌ژیا‌یا به‌دژایه‌تی له‌گه‌ل نه‌فسی، خه‌ریکی
پاک و ناوێر کردنه‌وه‌ی ده‌روونی بووه. له‌شیعره‌کانیا به‌زۆری له‌بیری
"سه‌فه‌ر" یه‌ بزن و به‌رامه‌ی عیرفانی و مه‌عنه‌وییان پتوه‌دیاره.
به‌پراستی ته‌ریقه‌تی ئه‌و رێبازه‌جوانه‌بوو که‌ به‌خوو گرتن به‌زیکر و
به‌یادی مه‌رگ خۆی بو‌مه‌ه‌ری پینی دوور ئاماده‌کردبوو به‌جۆرێک
که‌ له‌ئاخرین شه‌وی ژیا‌یا (شه‌ی ۲۱ به‌مه‌زانی ۱۴۲۴ مانگی) که‌ له
خزمه‌تیا بووم به‌ئارامی یاسینی خۆی ته‌خویند و فه‌وتی فه‌رموو.

- شیعره‌کان به‌ره‌مه‌ی نووسینی ناوێر شاعیرن له‌ماوه‌ ۳۷ سالدا.
به‌پینی ئه‌و شیعرا‌نه‌ی که‌ شاعیر تارێخی بر نه‌سیون؛ له‌شیعری
«میلووره» وه‌ ده‌ست پینی ئه‌کات که‌ شاعیر ۱۹ ساله‌ بووه‌ و تا ۱۳۷۴
هه‌تاوی یانی هه‌شت سال پیش وه‌فاتی درێژه‌ی دار و به‌نه‌وسینی
شیعری «زستان» کو‌تایی پینی هه‌تاوه‌.

- شیواز و زاراوه‌ی نووسینی شیعره‌کان وه‌ک خۆی پارێزراوه‌ و چه‌زمان
کرد بازێک له‌ وشه‌کان با نامۆش بن؛ به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ خه‌لکی
ناوچه‌که‌ قسه‌ی پینی ئه‌که‌ن و شاعیر به‌کاری هه‌تاوه‌؛ هه‌ر وا به‌مینێته‌وه‌.
تا شیعری "رێگه‌ی شادیم" ئه‌و شیعرا‌نه‌ که‌ له‌لایه‌ن شاعیره‌وه‌،

پاكنووس كراون و ھەولمان داوھ ھەر ئەو تەرتیبە پيارىزىن. بەلام باقى
شەئەرەكان لە رووى دەستنووسەكانەوھ نووسراونەتەوھ و بە گوڭرەي
نووسىنەوھ تەرتىبمان داون.

- شاعىر خۆي زۆربەي شەئەرەكاني ناوناون؛ بۆ ئەو شەئەرەنيش كە
بەئاون ناويك زياد كراوھ كە بە جووت قولاپ ([]) دياريمان كروون.

لە ئاكامدا دەستی دايكم ماچ ئەكەم و ئەم ديارىيەي پيشكەش
ئەكەم. زۆر لە ھەولە پاراستنى دەسنووسەكاني باوكما بوو و چاوھرواني
لە چارەدان شەئەرەكان بوو و خەرجى چاپيشى لە ئەستۆ گرت.

مەمنوونى جەنابى حاجى مامۇستا مەلارەحمەت بەرەنگ ھەم،
كە ئەركى پياچووسرەي شەئەرەكاني گرتە ئەستۆ. ھەر وەھا مەمنوونى
دۆستى بەرپىزم كاك "عاباس" سېاناوى "م" كە لە راست كوردنەوھ و
مانا كوردنەوھى وشەكانا ھەولە ئەگەشتە دام. دەستخۆشيش ئەكەم لە
بلاوكەرەوھى كوردستان كە بەوپەرى دلسۆزىيەوھ يارمەتيان دام.

كەمال بەرەنگ
خەزەنلۆي ۱۱۹۲ ھەتاوى
ھەريان